

РЕШЕНИЕ

№ 5536

гр. София, 05.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 03.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10406** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. Петросиян, граждани на А. срещу Решение № 15548/25.10.2022 г. на зам.председателя на ДАБ при МС.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на решението поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречието му с материалния закон. Твърди се, че изложените от органа мотиви за отказ за предоставяне на статут на молителя са изцяло незаконосъобразни, тъй като не са взети предвид заплахите за живота и сигурността му. Сочи се допуснато нарушение на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ, тъй като при произнасяне по молбата за закрила решаващият орган не е преценил всички относими факти, свързани с личното положение на жалбоподателя и с държавата по произход. Счита, че добросъвестно е изложил своята история пред компетентният орган, положил е всички усилия и му е съдействал при провеждане на административното производство. АО бил подходил формално към задълженията си, допуснал е и нарушение на административнопроизводствените правила, като не е изяснил всички факти и не е преценил всички твърдения от бежанската история, както и доказателствата, съдържащи информация за ситуацията в А.. В административното производство не е събрана подробна информация за състоянието на сигурността в А., от която да бъде

направен извод, че там са гарантирани основните човешки права и местната администрация е в състояние да предостави ефективна закрила. Твърди се, че е допуснато нарушение на принципа за защита на висшия интерес на детето. Същият при постановяване на акт не е обсъдил обстоятелството, че има две малолетни деца. Ако бе направил това, то едва ли би приел, че за децата му е по добре да живеят в А.. Излага съображения, че ситуацията в А. е напрегната и сложна, страната е реално във военно положение. За децата му е шок, че баща им трябва да отиде в армията. Тревогите и страховете от това положение се отразяват на крехката им детска психика. Отразяват се на тяхната майка, а това влияе също на психиката им. В съдебното производство жалбоподателят, участващ лично и представляван от служебния защитник адв. Н., заявява, че е налице нарушение на чл.9 от ЗУБ, не са преценени всички относими факти във връзка с личното положение на молителя. Относно последната справка относно А. - от нея е ясно, че има мобилизация в страната и е отбелязано, че са правили опити да бъде решен въпроса август месец 2022г., когато е преустановена мобилизацията, но последното становище на полковник С. С., който пред журналисти на 28 юни е казал, че А. повече няма да изпраща наборници в К., не е доказателство, от което може да се направи извод, че в страната не продължава искане за мобилизация. В това тристранно примирие, с отбелязване в справката, че участва и Русия, която е изпратила две хиляди души да запазват мира в тази зона. От една година Русия не може да запазва мира с оглед военните действия в У.. Счита, че са налице основания за предоставяне на статут на молителят, който има две малолетни деца. Решението не е съобразено с интереса на децата. Едното учи в училище в България, другото в детска ясла. Моли съдът да приеме, че в А. продължават дейности по мобилизация и конфликта в Накорни К. и към момента не е разрешен. Ищецът лично добавя, че там винаги ще има конфликт и винаги ще трябва хора, и не иска да се връщам там, тъй като се притеснява заради конфликта и заради децата.

Ответникът – заместник-председател на ДАБ, представляван от юрк. Д., изразява становище за неоснователност на жалбата. АО правилно при обсъждане на факти и обстоятелствата е приел, че не са налице основанията по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ. Обсъдено е подробно в решението както представената бежанска история така и представената информация от Дирекция „международна дейност“ във връзка с приложената справка за положението в А.. Правилен е извода за липсата на предпоставки за предоставяне на международна закрила. От днес допълнителната актуална справка съдържа възможно най-точна информация относно обстоятелството, че към настоящия момент няма въоръжен конфликт на територията на А.. Изрично е указано в справката, че цивилни лица, записани във военния резерв могат да бъдат мобилизирани за разполагане във военен конфликт, когато правителството е обявило положение на война. Към настоящия момент не само в материалите в административното производство, но и общоизвестно било, че А. не е в положение на война. Дългогодишният конфликт в Н. К. има данни, че е потушен за момента. Договорено е примирие в няколко точки и от няколко години не са пращани войници на територията на Н. К.. Следва да се приеме като вярна информация, че във връзка с примирие от 2020 Русия е разположила 2 хиляди души в качеството на мироопазваща сила. Уточнява, че справките се изготвят от независими източници, без даване на мнение, становище, същите са обективни с посочване източниците на информация и подкрепят отказа за предоставяне на международна закрила. По

отношение на интереса двете деца, това се преценява в отделно производство, поради което не следва да се взимат предвид доводите, че не е обсъден висшия интерес на детето. Ако жалбоподателят иска да живее и пребивава в България, законът е предвидил и други възможности по реда на ЗЧРБ – ясно са изложени основанията поради които на лицето не следва да предостави статут, тъй като жалбоподателят не е лице по отношение, на което са налични тези основания.

Участващият по делото прокурор при Софийска градска прокуратура изразява становище за недоказаност на жалбата и за отхвърлянето ѝ.

Административен съд София-град, 6 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано въз основа на молба за предоставяне на международна закрила вх. № РД 09-2372 от 03.12.2021 г., подадена от А. Петросиян, [дата на раждане] в [населено място], А., гражданка на А., семейно положение - женен, религиозна принадлежност: християнин-православен, ЛНЧ [ЕГН]. На територията на България лицето е придружавано от малолетните деца С. П. и А. П. и съпругата му Сатеник П., граждани на А.. Личните му данни са установени въз основа на преведени арменски национални паспорти. Пристигнали в РБългария през 2021г.

Съгласно подписана декларация от 04.11.2022 г. (л.14) П. е посочил, че владее български език и желае производството по реда на ЗУБ да се проведе на български език. Видно от приложение към регистрационния лист рег. № 20732/03.12.2021 г., в България пребивават следните лица, които са в роднинска връзка с жалбоподателя: съпругата Сатеник П., децата А. и С. П. и брат Е. П..

Представено е удостоверение за сключен граждански брак с гражданката на А. Сатеник П..

На 03.12.2021 г. на кандидата са връчени указания относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата и правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в РБ, подписано от същата.

В хода на административното производство с кандидата е проведено интервю на 09.12.2021 г., по време на което, е изложил причините за търсената международна закрила и личното му положение. Заявил е, че не е имал проблеми в страната по произход заради религията си или етническата си принадлежност. Имал временно пребиваване в РБългария от 1992г. до 2009г. Завърнал се в А., защото трябвало да отслужи военната си служба, от Миграция-П. му казали, че трябва да се върне в А. и като отслужи да се върне обратно тук. При сегашното пътуване напуснал А. на 31.08.2021г. с покана от български гражданин, пътувал легално със самолет с директен полет В. –Е.. Заявява, че в А. живял само в [населено място], не е членувал в политически партии, не е била арестуван, не е възбуждан срещу него съдебен процес и не му е оказвано насилие. Като причина, поради която е напуснал страната и не желае да се завърне в нея посочва, че в момента (на интервюто, 12.2021г.) е много страшно, иска децата му да израснат с баща. Бил на война, видял е лоши работи и му се разминало на косъм. Когато получил втора повиквателна решил да напусне страната, защото шансът да се върне, бил много малък. В България израснал и учил, много му харесва и затова е решил а дойде тук. В момента в А. се водели военни действия. Причината да не иска да го взимат запас е само войната, втори път не искал да отида, защото нямало шанс за него. На въпрос за първата му мобилизация посочва,

че била за една седмица в К., участвал в сражение, не е сигурен дали убил хора, защото не е сигурен дали уцелил или пропуснал. Това било ракетна война, той служел с артилерията и изстрелвал ракети. Втората призовка за мобилизация получил през месец август 2021г., но не си спомня дата, просто не се явил. Не е имал проблеми при преминаване паспортна проверка на летището в Е.. Не знае какво е наказанието за неявяване, знае ,ч се стига до съд, но само това чувал, няма такива познати с такъв случай. Като допълнителна причина да не желае да се завърне е и това, че на съпругата му родителите са тук и баща ѝ е болен и трудно подвижен, първа степен инвалид, искат да им помага и да са по добре.

Съгласно писмо рег. № М-2005/21.01.2022г., ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила в България на А. Петросиян, в случай че отговаря на условията по ЗУБ.

В хода на административното производство е изготвен социален доклад изх. № ДП/Д-С-СК/3720-001/12.01.2022 г. от Агенция за социално подпомагане, дирекция „Социално подпомагане“ – С., от който е видно, че е направено посещение на жилището в [населено място], в което се отглеждат малолетните С. и А. П.. Социалните служители са констатирани, че родителите осигуряват всичко необходимо спрямо нуждите и потребностите на децата. Семейството е добре интегрирано в обществото и има подкрепа от роднини. Децата се чувстват сигурни и е в техен интерес да са заедно с родителите и роднините си, за да се запази семейната и културна идентичност. Направен е извод, че оставането им на територията на РБ не нарушава правата и интересите им.

Със становище рег. № 20732/05.09.2022г., главен експерт в РПЦ С. е предложил на зам.председателя на ДАБ на жалбоподателя да бъде отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

С обжалваното решение № 15548/25.10.2022 г., издадено от заместник-председател на ДАБ при МС, е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на А. П.. Изложени са мотиви за липса на фактически основания за предоставяне на статут на бежанец на кандидата по смисъла чл. 8, ал.1 от ЗУБ. Относно мотивът, свързан с нежеланието на кандидата да се яви повторно в запас, органът счита, че не обосновава предпоставки за предоставяне на статут на бежанец. Позовава се на Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец на Службата на ВКБООН, че лице което избягва военната служба просто поради неприязън към военната служба или страх от сражения не е бежанец. А съгласно приложената справка от 22.08.2022г. на Дирекция „Международна дейност на ДАБ МС е видно, че през 2021г. е сключено примирие между А. и А., което слага край на 44 дневните интензивни боеве, поради което опасенията на кандидата, че ще бъде извикан запас да се сражава и по този начин рискува живота си са отпаднали. От посочените от кандидата причини за напускане е направено заключение, че не са налице твърдения за насилие или други мерки спрямо него, които да представляват действия, насочени лично към него. На следващо място, направен е извод, че за чужденеца не са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1-2 от ЗУБ, тъй като въз основа на заявеното от него не може да се заключи, че той е бил принуден да напусне или да остане извън страната по причина на реална опасност от смъртно наказание или екзекуция, изтезание, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. С оглед възможността за прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е анализирана актуалната обстановка в А., посредством приложената по преписката справка вх. № МД-515/29.08.2022 г. на дирекция „Международна дейност“ на

ДАБ-МС, и е направено заключение, че А. не е в състояние на вътрешен или международен въоръжен конфликт, поради което може да се направи обоснован извод, че за кандидата не са налице предпоставките по чл. 9. ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Посочено е подписаното споразумение за прекратяване на огъня между А. и А.. Административният орган е приел, че не са налице и предпоставки за предоставяне на статут по чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, тъй като чужденецът не е заявила член от семейството му да има предоставена закрила. Същевременно е посочено, че изложените мотиви на молителя, относно необходимостта да помагат на живеещите родителите на съпругата му, които живеят в Република България, не обуславя предоставянето на хуманитарен статут по чл.9, ал.6 от ЗУБ.

По делото е представена справка относно А. вх.№ ЦУ-238/23.03.2023г., актуалната обстановка и военната служба. По въпроса за обстановката се посочва, че рискът от военен конфликт между А. и А. нараства. Дадени са сведения за тистранното споразумения с участието на Русия и пристигане на руски миротворци, подробни сведения за характера и особеностите на военната служба в А. и задължения на арменските граждани във връзка с изпълнение на военната служба, последствия при отклонение на призовани за военна мобилизация. Цитирано е изявление на ръководителя на Съвета за сигурност на А. А. Г. пред държавните медии на 19 юли 2022 г. , че всички наборници ще се върнат у дома и няма да бъдат заменени, няма да бъдат изпращани.

Установява се, че с окончателно решение на ВАС на РБ № 7413/05.07.2023г. по адм.дело № 4348/2023г. е оставено в сила решението на АССГ №1471 от 07.03.2023г., постановено по адм. дело №10214/2022г., в частта му, с която по жалба на съпругата на жалбоподателя П. Сатеник, гражданка на А. и малолетните деца е отменено решение №14702 от 03.10.2022г. на заместник - председателя на ДАБ, в частта му, с която им е отказано предоставянето на хуманитарен статут, и делото е изпратено като преписка на председателя на ДАБ за ново произнасяне по молбата за предоставяне на хуманитарен статут, при изпълнение на указанията, дадени в мотивите на решението с оглед допуснати процесуални нарушения.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 84, ал.3 ЗУБ и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган - Д. К., заместник-председател на ДАБ, оправомощен със заповед № 03-15/03.05.2022 г. на председателя на ДАБ при МС, съобразно възможността, предвидена с чл. 52 от ЗУБ.

Обжалваното решение съдържа фактически и правни основания за постановения отказ за предоставяне на международна закрила.

При произнасянето относно наличието на основания за предоставяне на хуманитарен статут обаче административният орган не е изяснил и обсъдил всички относими факти и обстоятелства. В хода на административното производство пред ДАБ жалбоподателят е посочил като една от причините за търсената закрила пребиваването на родителите на съпругата му в РБългария и необходимостта да се грижи за тях. От приложеното решение по молбата на съпругата му е видно, че същата е заявила, че родителите ѝ пребивават в Република България с предоставен хуманитарен статут. Липсват

данни по преписката да са събирани доказателства за наличието или липсата на предоставен хуманитарен статут на родителите на съпругата на жалбоподателя П. Сатеник. Това обстоятелство не е разгледано от решаващия орган, като в решението липсват установявания в тази насока. Само е посочено, че необходимостта да се грижат и помагат на родителите на съпругата му, които са в тежко положение и живеят в РБългария, не е основание за предоставяне на статут по чл.9, ал.6 от ЗУБ. Ответникът формално е посочил, че предпоставки за предоставяне на статут по чл. 9, ал. 6 от ЗУБ не се установяват, тъй като чужденецът не е заявил член от семейството му да има предоставена закрила. Обстоятелството дали родителите на съпругата му пребивават в Република България с предоставен хуманитарен статут е съществено, доколкото, съгласно чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя и на членовете на семейството на чужденец с предоставен хуманитарен статут, при условие че семейните връзки предшестват влизането на чужденеца на територията на страната, и доколкото това е съвместимо с личния им статус и не са налице обстоятелствата по чл. 12, ал. 2. Легална дефиниция на понятието членове на семейството по смисъла на ЗУБ се съдържа в § 1, т. 3 от ДР на ЗУБ, като в разпоредбата на б. „в“ са посочени родителите на всеки от съпрузите, които не са в състояние сами да се грижат за себе си поради напреднала възраст или тежко заболяване и се налага да живеят в едно домакинство със своите деца. В разглеждания случай административният орган не е установил нито дали родителите на съпругата на жалбоподателя са с предоставен хуманитарен статут, нито дали спрямо същите са налице предпоставките, визирани в § 1, т. 3, б. „в“ от ДР на ЗУБ. Не са събрани доказателства във връзка с твърденията за влошеното им здравословно състояние и за невъзможността им да се грижат за себе си и необходимостта техните близки дъщеря и зет да се грижат за тях.

Освен горният пропуск в изясняване на случая, в обжалваното решение не е обсъдено и наведено във връзка с децата на жалбоподателя - липсва каквото и да е обсъждане на констатациите, изложени в изготвения в хода на административното производство социален доклад изх. № ДП/Д-С-СК/3720-001/12.01.2022г. (п.48-49 по делото) и заявеното от кандидата на интервюто, че иска да остане с децата си в страната. Административният орган е посочил единствено, че по отношение на съпругата и неговите деца има постановени становища за отказ на статут на бежанец и хуманитарен статут. Органът не е отчел и обсъдил обстоятелството, че при напускане на страната по произход и пристигане в България едното дете е било на възраст 7 години, а другото на 8 месеца. Не са обсъдени и констатациите на социалните служители, че децата живеят в страната както с родителите си, така и с баба си и дядо си, а в България пребивават и братът, и сестрата на съпругата на жалбоподателя. Констатациите в социалния доклад са, че жалбоподателката и съпругът ѝ са израснали в България и към момента те, заедно с децата им, като семейство са добре интегрирани в българското общество. Децата се чувстват сигурни и е в техен интерес да са заедно с родителите и роднините си. Оставането им на територията на РБългария не нарушава правата и интересите на децата. Тези констатации не са

коментирани от ответника и не са взети предвид.

Предвид гореизложеното съдът приема, че така констатираните нарушения на административнопроизводствените правила са съществени, доколкото решаващият орган не е установил значими за правото на хуманитарен статут факти и обстоятелства, което е довело до необосновани и взаимнопротиворечащи си правни изводи. Липсата на фактически установявания и на мотиви във връзка с горепосочените обстоятелства ограничава правото на защита на жалбоподателката и до голяма степен пречатства съдебния контрол за съответствие на решението, в частта с която е отказан хуманитарен статут, с материалния закон.

В горния смисъл съдът съобрази и влязлото в сила решение на ВАС на РБ по производството на съпругата му и децата, съгласно, което е указано ново разглеждане на молбата им за закрила при аналогична обстановка, като в случая обстоятелството, дали родителите на съпругата му имат предоставен хуманитарен статут е от значение и за жалбоподателя, предвид дефиницията на ЗУБ за „членове на семейството“, обсъдена по горе, а също и съобразяване на интересите на децата му са от значение и при преценката на молбата на молителя, независимо, че техните молби се разглеждани в производство заедно с майка им, съпруга на жалбоподателя.

Решението в частта, с която е отказано предоставяне на бежански статут е законосъобразно.

След преценка на бежанската история на жалбоподателя решаващият орган е формирал правилен и обоснован извод, че изложените от него причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. В разглеждания случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че не е бил лично преследван в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение. Заявените от А. П. причини, поради които не желае да се завърне в страната по произход, не са свързани с твърдения за заплахи или опасност от каквито и да било посегателства лично спрямо него или семейството му. В случая не са налице данни, а и не се твърди да са тежко засегнати основните права на жалбоподателя. Що се отнася до опасенията му, свързани с евентуално повикване в запас и мобилизация заради военния конфликт в Н. К., следва да се вземе предвид, посоченото в справката по делото (на л.120), сключеното примирие от 2020г., прекратяването на огъня, изявленията на ръководителя на Съвета за сигурност на А. Г. и на полковник С., че последните наборни войници ще бъдат уволнение до 30 август 2022г. и повече няма да се изпращат наборници в Н. К., а също и най-актуалното развитие по въпроса, че А. признава Н. К. за част от А. (общодостъпна информация от май 2023 г.). Предвид това опасенията на жалбоподателя, свързани с призоваване в запас и участие във военни действия, към момента не са обосновани с актуалната обстановка в страната на произход.

По горните съображения обжалваното решение в частта, с която е отказан хуманитарен статут на жалбоподателя, следва да бъде отменено поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Преписката следва да бъде изпратена на председателя на ДАБ,

който след като събере доказателства и установи всички относими факти и обстоятелства във връзка с искането за предоставяне на хуманитарен статут, в т.ч. предоставен ли е хуманитарен статут на родителите на съпругата на жалбоподателя Сатеник П., какво е здравословното им състояние, на каква възраст са те, както и след като обсъди констатациите в представените социални доклади за децата и семейството на жалбоподателя и прецени най-добрия интерес на децата, следва да изложи мотиви за наличие или липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут на жалбоподателя.

Решението в частта, с която е отказано предоставяне на статут на бежанец на жалбоподателите е законосъобразно, а жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Воден от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, 6 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 15548/25.10.2022г. на заместник-председател на Държавна агенция за бежанците в частта, с която на П. А., гражданин на А., е отказано предоставяне на хуманитарен статут.

ИЗПРАЩА преписката на председателя на Държавна агенция за бежанците за ново произнасяне по молба вх. РД 09-2372 от 03.12.2021 г., подадена от П. А., в частта по искането за предоставяне на хуманитарен статут, след изпълнение на указанията, дадени с мотивите на настоящото решение.

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от П. А., гражданин на А. срещу Решение № 15548/25.10.2022г. на заместник-председател на Държавна агенция за бежанците в частта, с която на жалбоподателя е отказано предоставяне на статут на бежанец.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБ с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: